

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Daniel Halbritter

Atbildētāja: Freistaat Bayern, ko likumiski pārstāv Landesanzwaltschaft Bayern

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bayerisches Verwaltungsgericht München — 1. panta 2. punkta un 8. panta 2. un 4. punkta interpretācija Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīvā 91/439/EEK par vadītāju apliecībām (OV L 237, 1. lpp.) — Valsts atteikšanās atzīt derīgumu vai apmainīt vadītāja apliecību, ko pēc aizlieguma termiņa izsniegusi cita dalībvalsts turētājam, kuram pirmajā valstī izdotā vadītāja apliecība atņemta narkotiku lietošanas dēļ — Pienākums nokārtot prasmju pārbaudi

Rezolutīvā daļa:

- 1) kopējie noteikumi 1. panta 2. punktā saistībā ar 8. panta 2. un 4. punktu Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīvā 91/439/EEK par vadītāju apliecībām, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1997. gada 2. jūnija Direktīvu 97/26/EK, nepieļauj to, ka dalībvalsts savā teritorijā atsakās atzīt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, kas izriet no vadītāja apliecības, kura izdota citā dalībvalstī, un līdz ar to šādas apliecības derīgumu, pamatojot ar to, ka apliecības turētājs, kuram pirmās dalībvalsts teritorijā bija anulēta iepriekš iegūtā apliecība, nav nokārtojis vadīšanas prasmju pārbaudi, kas ir vajadzīga saskaņā ar šīs valsts tiesisko regulējumu, lai pēc anulēšanas saņemtu jaunu apliecību, ja kopā ar šo anulēšanu noteiktais jaunas apliecības izdošanas pagaidu aizlieguma termiņš bija beidzies, kad vadītāja apliecību izdeva otra dalībvalsts;
- 2) kopējie noteikumi 1. panta 2. punktā saistībā ar 8. panta 2. un 4. punktu Direktīvā 91/439, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/26, nepieļauj to, ka tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, dalībvalsts, kurā iesniedz pieteikumu kā valsts vadītāja apliecību pārreģistrēt citā dalībvalstī izdotu derīgu vadītāja apliecību, šādai pārreģistrācijai paredz nosacījumu, ka pieteikuma iesniedzējam jāveic jauna vadīšanas prasmju pārbaude, ko prasa pirmās dalībvalsts tiesiskais regulējums, lai šajā sakarā kļiedētu šaubas saistībā ar iepriekšējiem apliecības saņemšanas apstākļiem otrajā dalībvalstī.

(¹) OV C 182, 23.07.2005.

Tiesas rīkojums 2006. gada 27. aprīlī — L pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-230/05 P) (¹)

(Apelācija — Ierēdņi — Uzņēmējdarbība — Komisijas pienākums sniegt palīdzību — Atbildība — Pirmās instances tiesas atteikums uzklaut lieciniekus — Papildu pierādījumu piedāvāšana, kuri nepastāvēja rakstveida procesa pabeigšanas laikā — Atteikums no lietas izņemt dokumentu, kas, iespējams, ir apmelojošs — Pienākums norādīt pamatojumu — Labas pārvaldības princips — Apelācija, kas ir daļēji acīmredzami nepamatota un daļēji acīmredzami nepieņemama)

(2006/C 178/23)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: L (pārstāvji — P. Legros un S. Rodrigues, advokāti)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — J. Curral, kam palīdz D. Waelbroeck, advokāts)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2005. gada 9. marta spriedumu lietā T-254/02 L/Eiropas Kopienu Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību atcelt Komisijas lēmumus, ar ko atteikts sniegt palīdzību, pieeju dokumentiem un atlīdzību, atsakoties atzīt arodslimību, no vienas puses, un prasību par zaudējumu un procentu atlīdzību par kaitējumu, kas radies šo negatīvo lēmumu dēļ, no otras puses

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) prasītājs atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 182, 23.07.2005.